

**ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСОВА
КОМПАНІЯ «ЖИТЛОІНВЕСТБУД»
ІДЕНТИФІКАЦІЙНИЙ НОМЕР 34382488**

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ

За рік, що закінчився 31 грудня 2025 року

**ЗАЯВА ПРО ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ КЕРІВНИЦТВА
ЗА ПІДГОТОВКУ І ЗАТВЕРДЖЕННЯ
ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ТОВАРИСТВА ЗА РІК, ЯКИЙ ЗАКІНЧИВСЯ
31 ГРУДНЯ 2025 РОКУ**

Керівництво ТОВ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «ЖИТЛОІНВЕСТБУД» (надалі – Товариство) несе відповідальність за підготовку фінансової звітності Товариства, яка достовірно відображає фінансовий стан Товариства на 31 грудня 2025 року, а також результати його діяльності, рух грошових коштів та зміни у власному капіталі, за рік, що закінчився цієї датою, відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності (далі – «МСФЗ»).

При підготовці фінансової звітності керівництво Товариства несе відповідальність за:

- Належний вибір та застосування облікової політики;
- Використання обґрунтованих облікових оцінок і розрахунків;
- Додаткове розкриття інформації у примітках до фінансової звітності у випадках, коли можливе недостатнє розуміння користувачами впливу конкретних операцій, інших подій та умов на фінансовий стан та фінансові показники діяльності Товариства;
- Підготовку фінансової звітності згідно МСФЗ, виходячи з припущення, що Товариство буде продовжувати свою діяльність в найближчому майбутньому, за винятком випадків, коли таке припущення не буде правомірним;
- Розкриття в фінансовій звітності всіх операцій між пов'язаними сторонами;
- Розкриття в фінансовій звітності всіх подій після дати балансу, які потребують коригування і розкриття;
- Розкриття всіх претензій в зв'язку з судовими позовами, які були, чи, можливо будуть в найближчому майбутньому;
- Розкриття в інформації про усі отримані кредити та залучені кошти.

Керівництво Товариства також несе відповідальність за:

- Розробку, впровадження і забезпечення функціонування ефективної системи внутрішнього контролю;
- Ведення бухгалтерського обліку та подання фінансової звітності;
- Прийняття заходів в рамках своєї компетенції для захисту активів Товариства;
- Виявлення і попередження фактів шахрайства та інших зловживань.

Фінансова звітність за рік, що закінчився 31 грудня 2025 року, підготовлена згідно МСФЗ керівництвом Товариства та затверджена до випуску 26 лютого 2026 року.

Директор

Святий КИРИЧОК

ЗВІТ ПРО ПРИБУТОК ЧИ ЗБИТОК ТА ІНШИЙ СУКУПНИЙ ДОХІД
За 2025 рік

Показник	Примітка	Поточний звітний період	Порівняльний звітний період
Прибуток або збиток			
Прибуток (збиток)			
Дохід від реалізації товарів, робіт, послуг	9.1.	1871	1275
Собівартість реалізації		0	0
Валовий прибуток		1871	1275
Інші операційні доходи	9.2.	519	489
Адміністративні витрати	9.3.	(2129)	(1619)
Витрати на збут	9.4.	0	0
Інші операційні витрати	9.2.	(71)	(66)
Прибуток (збиток) від операційної діяльності		190	79
Інші фінансові доходи, дохід від участі в капіталі	9.2.		
Фінансові витрати	9.2.		
Втрати від участі в капіталі	9.2.		
Прибуток (збиток) до оподаткування		190	79
Витрати на сплату податку (дохід від операційної діяльності)	9.5.	(35)	(26)
Чистий фінансовий результат		155	53

Директор
Головний бухгалтер

Євгеній КИРИЧОК
Валентина МАНДЕБУРА

ЗВІТ ПРО РУХ ГРОШОВИХ КОШТІВ
за прямим методом
за 2025 рік

Стаття	Примітки	Поточний звітний період	Порівняльний звітний період
Грошові потоки від операційної діяльності			
Класи надходжень грошових коштів від операційної діяльності			
Надходження від продажу товарів та надання послуг	10.2.	1929	1275
Інші надходження від операційної діяльності	10.2.	319	489
Класи виплат грошових коштів від операційної діяльності			
Виплати постачальникам за товари та послуги	10.2.	(967)	(685)
Інші виплати грошових коштів за операційною діяльністю	10.2.	(1200)	(1092)
Чисті грошові потоки від операційної діяльності		281	-13
Грошові потоки від (для) інвестиційної діяльності			
Надходження від отриманих відсотків	10.3.		
Витрачання на придбання необоротних активів	10.3.	110	
Надходження від погашення позик	10.3.		
Витрачання на надання позик	10.3.		
Чисті грошові потоки від інвестиційної діяльності		-110	
Грошові потоки від фінансової діяльності			
Інші надходження	10.4.		
Інші витрачання	10.4.		
Чисті грошові потоки від фінансової діяльності			
Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів		171	-13
Вплив зміни валютних курсів			
Грошові кошти та їх еквіваленти на початок періоду	10.5.	2091	2104
Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець періоду	10.5.	2262	2091

Директор
Головний бухгалтер

Євгеній КИРИЧОК
Валентина МАНДБУРА

ЗВІТ ПРО ЗМІНИ У ВЛАСНОМУ КАПІТАЛІ
за 2025 рік

Поточний звітний період	Примітки	Зареєстрований статутний капітал	Додатковий капітал	Резервний капітал	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Всього
Власний капітал на початок року	8.7.	19795		89	(17739)	2145
Коригування: Інші зміни					50	50
Скоригований залишок на початок року	8.7.	19795		89	(17689)	2195
Чистий прибуток (збиток) за звітний період					155	155
Відрахування до резервного капіталу	8.7.			8	(8)	
Разом змін у капіталі	8.7.			8	147	155
Власний капітал на кінець періоду	8.7.	19795		97	(17542)	2350

Директор
Головний бухгалтер

Євгеній КИРИЧОК
Валентина МАНДЕБУРА

ЗВІТ ПРО ЗМІНИ У ВЛАСНОМУ КАПІТАЛІ
за 2024 рік

Поточний звітний період	Примітки	Зареєстрований статутний капітал	Внески до незареєстрованого статутного капіталу	Резервний капітал	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Всього
Власний капітал на початок року	8.7.	19795		86	(8289)	11592
Коригування: Інші зміни	8.7.				(9500)	(9500)
Скоригований залишок на початок року	8.7.	19795		86	(17789)	2092
Чистий прибуток (збиток) за звітний період	8.7.				53	53
Відрахування до резервного капіталу	8.7.			3	(3)	
Разом змін у капіталі	8.7.			3	50	53
Власний капітал на кінець періоду	8.7.	19795		89	(17739)	2145

Директор
Головний бухгалтер

Євгеній КИРИЧОК
Валентина МАНДЕБУРА

Примітки до фінансової звітності

ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВИЙ СТАН на 31 грудня 2025 року

Показник	Примітки	На початок поточного звітного періоду	На кінець поточного звітного періоду
Активи			
Непоточні активи			
Нематеріальні активи	8.2.	50	50
Основні засоби	8.1.	32	113
Довгострокові фінансові інвестиції, які обліковуються за методом участі в капіталі	8.3.		
Загальна сума непоточних активів		82	163
Поточні активи			
Запаси	8.4.		
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги			
Дебіторська заборгованість за виданими авансами	8.5.	35	6
Інша поточна дебіторська заборгованість	8.5.	5	7
Грошові кошти та їх еквіваленти	8.6.	2091	2262
Інші оборотні активи			
Загальна сума поточних активів		2131	2275
Загальна сума активів		2213	2438
Власний капітал та зобов'язання			
Власний капітал			
Зареєстрований статутний капітал	8.7.	19795	19795
Додатковий капітал			
Резервний капітал	8.7.	89	97
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	8.7.	(17689)	(17542)
Загальна сума власного капіталу		2195	2350
Зобов'язання			
Непоточні зобов'язання			
Інші довгострокові зобов'язання	8.8.		
Загальна сума непоточних зобов'язань			
Поточні зобов'язання			
Поточні забезпечення			
Забезпечення на оплату майбутніх відпусток працівникам	8.10.	14	36
Загальна сума поточних забезпечень			
Поточна кредиторська заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	8.8.		
Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	8.9.		17
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	8.9.	4	35
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками зі страхування			
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з оплати праці			
Поточна кредиторська заборгованість за одержаними авансами			
Інші поточні зобов'язання			
Загальна сума поточних зобов'язань		4	52
Загальна сума зобов'язань		18	88
Загальна сума власного капіталу та зобов'язань		2213	2438

Директор
Головний бухгалтер

Євгеній КИРИЧОК
Валентина МАНДЕБУРА

1. Інформація про Товариство

Повна назва	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «ЖИТЛОІНВЕСТБУД»
Скорочена назва	ТОВ «ФК «ЖИТЛОІНВЕСТБУД»
Код ЄДРПОУ	34382488
Юридична адреса	29000, Хмельницька область, місто Хмельницький, вул. Європейська, будинок 5, кімната 51
Фактична адреса	29000, Хмельницька область, місто Хмельницький, вул. Європейська, будинок 5, кімната 51
Директор	Киричок Євгеній Володимирович
Головний бухгалтер	Мандебура Валентина Іванівна
Адреса сайту	https://gitloinvestbud.com
Дата та орган державної реєстрації	12.05.2006, виконавчий комітет Хмельницької міської ради
Номер та дата запису в ЄДР	16731050001003208 12.05.2006
Організаційно-правова форма	240 – Товариство з обмеженою відповідальністю
Основний вид діяльності	66.19 - Інша допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення
Розмір статутного капіталу	19795000,00 грн
Перелік учасників (частка учасників)	Кіперман Михайло Семенович - частка володіння 100%
Свідоцтво про реєстрацію фінансової установи	Реєстраційний № 13101856 серія ФК № 118 в Державному реєстрі фінансових установ від 23.11.2006
Ліцензія	Ліцензія на провадження господарської діяльності із залучення коштів установників управління майном для фінансування об'єктів будівництва та/або здійснення операцій з нерухомістю, розпорядження № 164 від 18.02.2015 року, видана Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, та переоформлена на безстрокову ліцензію згідно розпорядження Нацкомфінпослуг №3177 від 15.12.2015 року.

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «ЖИТЛОІНВЕСТБУД» згідно із вимогами чинного законодавства України є фінансовою установою, виключним предметом діяльності якої є залучення коштів установників управління майном для фінансування об'єктів будівництва та/або здійснення операцій з нерухомістю. Товариство для здійснення своєї діяльності отримує необхідну ліцензію в порядку, встановленому чинним законодавством України.

Товариство є управителем фондів фінансування будівництва та від свого імені діє в інтересах установників управління майном і здійснює управління залученими коштами згідно із чинним законодавством України, Правилами фонду та відповідає вимогам, встановленим Законом України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю». Для цього Товариство укладає договір із забудовником, згідно з яким перераховує йому частинами (згідно графіку) потрібні для спорудження об'єкту кошти, в той же час, контролюючи їх використання та хід будівництва.

Відповідно до Закону України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю» Товариство утворює фонди фінансування будівництва типу «А» (надалі – ФФБ), в яких поточну ціну вимірної одиниці об'єкта будівництва, споживчі властивості об'єктів інвестування, коефіцієнти поверху та комфортності визначає забудовник, при цьому він приймає на себе ризик щодо недостатності залучених коштів на спорудження об'єкта будівництва.

Товариство надає послуги з довірчого управління коштами ФФБ. Фонди фінансування будівництва не є юридичними особами. Товариству надано повноваження з управління таких фондів. Кожний ФФБ має відкритий окремий рахунок в банку, на якому утримуються кошти, що не були інвестовані в будівництво.

Товариство не є засновником, учасником інших юридичних осіб. Товариство не являється учасником групи компаній та не являється материнською компанією.

У Товариства відсутні контрагенти, засновником (учасником, акціонером) або бенефіціаром яких прямо або опосередковано є російська федерація, та/або у яких російська федерація прямо або опосередковано чи юридичні особи, засновником (учасником, акціонером) або бенефіціаром яких є російська федерація та/або у яких російська федерація прямо або опосередковано має частку у статутному (складеному) капіталі, акції, паї, інше членство (участь у будь-якій формі) у юридичній особі.

Операційне середовище

У 2025 році реальний ВВП України зріс на 1,8%. Водночас економіка зростала повільніше ніж у 2024 році (3,2%) через складну безпекову ситуацію та постійні російські атаки. Основним чинником зростання залишалося внутрішнє споживання. Витрати домогосподарств у 2025 році зросли на 7,5% і дали найбільший внесок у ВВП. Також збільшилися витрати держави — на 5,7%, зокрема через бюджетну підтримку. Інвестиційна активність посилилася: капітальні вкладення зросли на 10,9%. Кошти спрямовували передусім в оборонний сектор і переробку агропродукції. Водночас негативний вплив на економіку мав зовнішній сектор. Експорт скоротився через слабкий урожай, повільні жнива та нижчий попит на металургійну продукцію. Імпорт, навпаки, зростає — через закупівлі техніки, енергоносіїв та обладнання для відновлення інфраструктури. У результаті внесок чистого експорту у ВВП залишився від'ємним.

Інфляція поступово сповільнилася: з пікових 15,9% у травні до близько 12% річних наприкінці року. Національний банк тримав облікову ставку 15,5%, що разом із фіксованим курсом допомогло стримати ціни. Курс гривні залишався відносно стабільним завдяки валютним обмеженням та вливанням міжнародної допомоги, хоча закладена в бюджет-2026 середньорічна девальвація до \$45,7 за долар сигналізує про майбутній тиск на валюту. Міжнародні резерви України, навпаки, досягли рекордних \$46 млрд у серпні, що покриває понад 5 місяців імпорту та сприяє стабільності валютного ринку. Ситуація на ринку праці теж неоднозначна: офіційне безробіття знизилося до ~12% – найнижче за час війни, але не тому, що з'явилося багато нових робочих місць, а через масову мобілізацію та міграцію. Бізнес у 2025 році навіть відчував дефіцит робочої сили в окремих секторах, адже мільйони українців виїхали за кордон або служать у війську.

Загалом макроекономічна ситуація залишалася контрольованою попри воєнні ризики. Уряд дотримувався жорсткої фінансової дисципліни й продовжував структурні зміни задля мобілізації доходів і підтримки фінансової системи. Водночас фіскальний дефіцит сягнув близько 22% ВВП у 2025 році – його покривали за рахунок зовнішніх вливань коштів від партнерів. Це безпрецедентне навантаження на бюджет країни, яке відображає з одного боку колосальні воєнні видатки, а з іншого – життєво важливу роль міжнародної підтримки.

Серед секторів економіки зростання показали:

- торгівля та сфера послуг;
- будівництво (на 11,6%) — через відновлення інфраструктури та попит бізнесу;
- державне управління, оборона, освіта та медицина.

Водночас спад зафіксували у:

- сільському господарстві (-6,2%) через погоду та війну;
- добувній промисловості (-10,6%);
- енергетиці, яка постраждала від обстрілів.

За підсумками 2025 року в Україні було введено в експлуатацію понад 9,55 млн квадратних метрів житла. Порівняно з 2024 роком цей показник зменшився приблизно на 2,1%.

Попри незначне скорочення загальної площі, кількість нових квартир залишилася майже на рівні попереднього року. У 2025 році введено 117,5 тисячі квартир, що на 0,7% більше, ніж роком раніше. Структура житлового будівництва демонструє відносний баланс між різними форматами забудови. Найбільшу частку за площею займають індивідуальні житлові будинки – понад 5 млн кв. м, або приблизно 53% загального обсягу. Багатоквартирні будинки сформували близько 4,5 млн кв. м, що становить майже половину нового житлового фонду. Водночас саме цей сегмент забезпечує основну частину нових квартир: понад 68% житла введено у багатоквартирних комплексах.

Ціни на первинну нерухомість плавно зростають. Основний рушійний фактор — збільшення собівартості будівництва через перебої з енергопостачанням, подорожчання будматеріалів та інфляцію, проте темпи здорожчання дещо сповільнилися порівняно з минулими роками. Найбільшою проблемою для девелоперів залишається нестача кваліфікованих будівельників та інженерів.

Державні іпотечні програми, зокрема «Оселя», продовжують стимулювати попит та підтримувати ліквідність на первинному ринку.

В 2025 році у Товариства в управлінні знаходились такі ФФБ: ФФБ № 33, ФФБ ;№34, ФФБ № 35, ФФБ № 36, ФФБ № 37

Середня чисельність працівників Товариства у 2025 році склала 7 осіб (у 2024 році 7 осіб).

2. Основа підготовки фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного відображення фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень. Концептуальною основою фінансової звітності Товариства є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), що офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Керівництво Товариства несе відповідальність за підготовку фінансової звітності, яка достовірно відображає фінансовий стан ТОВ «ФК «ЖИТЛОІНВЕСТБУД» станом на 31 грудня 2025 року, а також результати його діяльності, рух грошових коштів та зміни в капіталі за рік, який закінчився 31 грудня 2025 року, у відповідності до Міжнародних стандартів фінансової звітності.

Фінансова звітність за 2025 рік складена з урахуванням положень Закону України «Про захист інтересів суб'єктів подання звітності та інших документів у період дії воєнного стану або стану війни» від 03.03.2022 №2115-IX (зі змінами та доповненнями).

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

Ця фінансова звітність включає:

- звіт про фінансовий стан на 31.12.2025 року
- звіт про прибутки і збитки та інший сукупний дохід за 2025 рік
- звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) за 2025 рік
- звіт про зміни у власному капіталі за 2025 рік
- примітки до фінансової звітності, які включають короткий виклад суттєвих облікових політик та інші пояснювальні інформації за 2025 рік.

Фінансова звітність відповідає вимогам Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо складання фінансової звітності, в частині що не суперечить МСФЗ.

Фінансова звітність Товариства за рік, що закінчився 31.12.2025 є фінансовою звітністю, складеною у повній відповідності з МСФЗ, при цьому принцип зіставності реалізований

Товариством шляхом надання порівняльної інформації наступним чином: при поданні звіту про фінансовий стан на 31 грудня 2025 року, звіту про прибутки і збитки та сукупний дохід за 2025 рік та звіту про рух грошових коштів за 2025 рік Товариством надається порівняльна інформація за 2024 рік, яка була надана при складанні фінансової звітності за МСФЗ за 2024 рік; при складанні звіту про зміни у власному капіталі за 2025 рік Товариством надається інформація щодо розміру власного капіталу станом на початок 2025 року, та додатково надається Звіт про зміни у власному капіталі за 2024 рік.

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення та включає в себе результати діяльності одного суб'єкта господарювання – ТОВ «ФК «ЖИТЛОІНВЕСТБУД».

3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, фінансова звітність складена у тисячах гривень, округлених до цілих значень (якщо не вказано інше).

4. Припущення про безперервність діяльності

У звітному періоді Товариство працювало в досить нестабільному середовищі, створеному економічними та політичними факторами в Україні. При складанні цієї фінансової звітності враховувався вплив відомих факторів та таких, які можливо оцінити, на фінансовий стан і результати діяльності Товариства у звітному періоді та у майбутньому. Керівництво не може передбачити всі зміни, які можуть мати вплив на економіку в цілому, а також те, які наслідки вони можуть мати для Товариства в майбутньому. Наслідки російського військового вторгнення в Україну неможливо визначити в масштабах України в цілому. У випадку неконтрольованого розвитку подій збройна агресія російської федерації може мати негативний вплив на результати діяльності та фінансовий стан Товариства. Товариство здійснює господарську діяльність в регіоні, що не охоплений активними бойовими діями. Складаючи фінансову звітність керівництво оцінило здатність Товариства продовжувати свою діяльність на безперервній основі з урахуванням всієї доступної інформації про майбутнє, враховуючи можливі результати подій та зміни умов та реально можливі відповіді на такі події та умови. Ці міркування включають, серед іншого, наслідки будь-якого тимчасового припинення або згорання діяльності Товариства, можливі обмеження на діяльність, які можуть бути накладені урядом в майбутньому, поточну економічну невизначеність та ринкові умови, які посилюються наслідками війни, в тому числі наслідки довгострокових структурних змін на ринку. При цьому керівництво врахувало події та умови після закінчення звітного періоду, що відбулися до дати затвердження фінансової звітності.

На думку управлінського персоналу, застосування припущення щодо здатності Товариства продовжувати свою діяльність на безперервній основі є прийнятним. Однак, у силу наразі непередбачуваного впливу тривалої війни на істотні припущення, які лежать в основі прогнозів управлінського персоналу, керівництво дійшло висновку, що існує суттєва невизначеність, що може поставити під значний сумнів здатність Товариства продовжувати свою діяльність на безперервній основі.

Ця фінансова звітність не включає коригувань, які можуть мати місце в результаті такої невизначеності. Про такі коригування буде повідомлено, якщо вони стануть відомі і зможуть бути оцінені.

5. Звітний період фінансової звітності

Звітний період фінансової звітності: з 1 січня 2025 року по 31 грудня 2025 року.

6. Основні положення облікової політики

6.1. Основи оцінки, застосовані при складанні фінансової звітності

Товариство визначає дві категорії методів оцінки активів і зобов'язань:

- історична (первісна) вартість, включаючи амортизовану собівартість;

- поточна (переоцінена) вартість.

В свою чергу, поточна вартість включає бази оцінки у вигляді:

- справедливої вартості;
- вартості використання для активів;
- вартості виконання для зобов'язань;
- поточної собівартості.

Визначення справедливої вартості здійснюється відповідно до МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості», а визначення вартості при використанні та проведення тесту на зменшення корисності — відповідно до МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

При виборі методу оцінки Товариство:

- відштовхується від двох якісних характеристик корисності фінансової інформації – доречності та правдивості;
- враховує характер інформації, яка буде подана як у звіті про фінансовий стан, так і в звіті про фінансові результати;
- бере до уваги витрати, пов'язані з розрахунками при використанні відповідної бази оцінки, тобто вигоди від інформації повинні виправдовувати витрати на її надання і використання.

6.2. Основа формування облікових політик

Облікові політики – конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності, які дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються.

Облікова політика розроблена та затверджена керівництвом відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та чинних МСФЗ та МСБО.

6.3. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свою облікову політику послідовно для подібних операцій, інших подій або умов. Протягом звітного періоду облікова політика Товариства не змінювалась.

6.4. Попередні оцінки та припущення

Складання фінансових звітів відповідно до МСФЗ вимагає від управлінського персоналу здійснення попередніх оцінок та припущень, які впливають на відображені суми активів та зобов'язань, а також розкриття інформації про непередбачені активи та зобов'язання на дату фінансових звітів і відображені суми доходів та витрат звітного періоду. Через невизначеність, властиву здійсненню таких попередніх оцінок, фактичні результати, відображені у майбутніх періодах, можуть базуватися на сумах, що відрізняються від таких попередніх оцінок. Попередні оцінки та припущення керівництва мають значний вплив на визнання та оцінку певних активів, зобов'язань, доходів та витрат Товариства. Фактичні результати можуть відрізнитися від таких оцінок. Такі оцінки та пов'язані з ними припущення переглядаються на постійній основі. За результатами переглядів облікові оцінки визнаються у тому періоді, в якому здійснюється перегляд оцінки, якщо переглянута оцінка впливає лише на цей період, або у періоді перегляду та майбутніх періодах, якщо переглянута оцінка впливає як на поточний, так і майбутній періоди.

Основні джерела невизначеності оцінок

У процесі застосування облікової політики керівництво Товариства використовувало свої судження та здійснювало оцінки при визначенні сум, відображених у фінансовій звітності:

Оцінка вартості основних засобів та терміну їх корисного використання

Справедлива вартості основних засобів визначається на рівні їх балансової вартості.

Об'єкти основних засобів, що належать Товариству, амортизуються з використанням прямолінійного методу протягом усього терміну їх корисного використання, який розраховується відповідно до бізнес-планів і операційних розрахунків керівництва Товариства щодо даних активів.

На оцінку терміну корисної служби необоротних активів впливають ступінь експлуатації активів, технології їх обслуговування, зміни у законодавстві, непередбачені операційні обставини. Керівництво Товариства періодично перевіряє правильність застосовуваних термінів корисного

використання активів. Даний аналіз проводиться виходячи з поточного технічного стану активів і очікуваного періоду, протягом якого вони будуть приносити економічні вигоди Товариству.

Будь-який з вищевказаних факторів може вплинути на майбутні норми амортизації, а також балансову вартість основних засобів.

Судження щодо справедливої вартості активів

Оцінка справедливої вартості активів ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Товариство проводить аналіз активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення справедливої вартості активу.

Судження щодо справедливої вартості фінансових інструментів

У випадках, коли справедлива вартість фінансових інструментів і фінансових зобов'язань, визнаних у звіті про фінансовий стан, не може бути визначена на підставі даних активних ринків, вона визначається з використанням методів оцінки, включаючи модель дисконтованих грошових потоків. В якості вихідних даних для цих моделей можливості використовується інформація з спостережуваних ринків, проте у тих випадках, коли це не представляється практично здійсненим, потрібна певна частка судження для встановлення справедливої вартості. Судження включають облік таких вихідних даних як ризик ліквідності, кредитний ризик. Зміни у припущеннях щодо цих факторів можуть вплинути на справедливую вартість фінансових інструментів, відображену у фінансовій звітності.

Оцінка запасів

На дату складання звітності Товариство оцінює необхідність зменшення балансової вартості запасів до їх чистої вартості реалізації. Оцінка суми знецінення проводиться на основі аналізу ринкових цін подібних запасів, існуючих на дату звіту та опублікованих в офіційних джерелах. Такі оцінки можуть мати значний вплив на балансову вартість запасів.

Оцінка торгової та іншої дебіторської заборгованості

Дебіторська заборгованість відображається у звітності по чистій можливій ціні реалізації за врахуванням резерву очікуваних кредитних збитків. Резерв очікуваних кредитних збитків розраховується на підставі оцінки можливих втрат в існуючих залишках дебіторської заборгованості. При створенні резерву керівництво враховує безліч факторів, включаючи загальні економічні умови, специфіку галузей історію роботи з покупцем. Невизначеності, пов'язані зі змінами фінансового положення покупців, як позитивними, так і негативними, також можуть вплинути на величину і час створення резерву очікуваних кредитних збитків.

Припущення щодо оподаткування

Податковий кодекс регулює відносини, які розвиваються в процесі прийняття, зміни та скасування податків та зборів в Україні; він містить повний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, процедуру адміністрування податків, платників податків і зборів, їх права та обов'язки, повноваження контролюючих органів, повноваження і обов'язки їх посадових осіб під час здійснення податкового контролю, а також відповідальність за порушення податкового законодавства.

6.5. Облікові політики щодо фінансових інструментів

Фінансові інструменти обліковуються відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» і МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації».

Фінансові активи та фінансові зобов'язання визнаються в Балансі Товариства в той момент, коли Товариство стає стороною контрактних зобов'язань стосовно відповідного інструменту. До фінансових інструментів відносяться інвестиції в боргові та інші цінні папери, торгівельна та інша дебіторська заборгованість, грошові та прирівняні до них кошти, надані та отримані позики, а також торгівельна та інша кредиторська заборгованість. Всі угоди з купівлі або продажу фінансових активів, визнаються на дату укладення угоди, або на дату, коли підприємство приймає

на себе зобов'язання купити або продати актив, згідно з умовами договорів. Підприємство класифікує свої фінансові активи при їх первісному визнанні. Відповідно до п. 5.1 МСФЗ 9 фінансові активи та фінансові зобов'язання первісно визнаються за їх справедливою вартістю плюс (для фінансових активів) мінус (для фінансових зобов'язань) витрати на операцію, що прямо відносяться на придбання фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

У випадку перегляду договірних грошових потоків від фінансового активу або їх модифікації в інший спосіб, коли перегляд або модифікація не призводять до припинення визнання такого фінансового активу згідно п.5.4.3 МСФЗ 9, підприємство перераховує валову балансову вартість фінансового активу заново та визнає прибуток або збиток від модифікації в прибутку або збитку поточного періоду. Валова балансова вартість фінансового активу перераховується заново як теперішня вартість переглянутих або модифікованих договірних грошових потоків, дисконтованих за первісною ефективною ставкою відсотка за фінансовим активом (або за відкоригованою на кредитний ризик ефективною ставкою відсотка для придбаних або створених кредитно-зисцієних фінансових активів).

Фінансовий актив оцінюють за амортизованою собівартістю, якщо виконуються обидві такі умови:

а) актив утримують в моделі бізнесу, мета якої – утримування активів задля збирання контрактних грошових потоків;

б) контрактні умови фінансового активу передбачають у певні дати надходження грошових потоків, які є лише погашенням основної суми та сплатою відсотків на непогашену основну суму.

Фінансовий актив оцінюють за справедливою вартістю, окрім випадків, коли його оцінюють за амортизованою собівартістю.

Згідно з МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації» Товариство розкриває інформацію про фінансові активи, які він призначив як такі, що оцінюються за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Суб'єкт господарювання класифікує всі фінансові зобов'язання як такі, що у подальшому оцінюються за амортизованою собівартістю, користуючись методом ефективного відсотка.

Прибуток або збиток за фінансовим активом або фінансовим зобов'язанням, що оцінюється за справедливою вартістю, визнається у прибутку або збитку.

Визнання, класифікацію та розкриття інформації щодо дебіторської заборгованості підприємство здійснює відповідно до МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття», МСБО 1 «Подання фінансових звітів» та МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка». Підприємство визнає дебіторську заборгованість у балансі, коли стає стороною контрактних зобов'язань і внаслідок цього має юридичне право отримувати грошові або інші цінності.

Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість визнається як актив тоді, коли Товариство стає стороною договору та внаслідок цього, набуває юридичне право одержати грошові кошти.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості відбувається за амортизованою вартістю. Поточну дебіторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Резерв під очікувані кредитні збитки

Для розрахунку резерву під очікувані кредитні збитки застосовуються положення МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

Очікувані кредитні збитки – це зважена за ймовірністю оцінка кредитних збитків (тобто теперішня вартість усіх недоотриманих сум грошових коштів за весь очікуваний строк дії фінансового інструмента). Кредитний ризик – ризик (ймовірність) дефолту дебітора. Дефолт – порушення умов договору. Приклади дефолту – прострочення платежу; неповний платіж; порушення фінансових кovenantів; відсутність достатнього рівня застави, гарантій, страхування; знижений рівень економічних показників (достатність власного капіталу, розмір дебіторської заборгованості та ін.).

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під очікувані кредитні збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії

фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс з моменту первісного визнання. Товариство використовує спрощений підхід для розрахунку резерву під очікувані кредитні збитки, що ґрунтується на оцінці ймовірності дефолту, розміру збитків від дефолту та розміру експозиції, розрахованих на весь строк дії інструменту, враховуючи часову вартість грошей. Спрощений підхід застосовується до торгової дебіторської заборгованості та іншої дебіторської заборгованості, якщо фінансовий актив не містить значного фінансового компонента. Розрахунок проводиться на основі матриці резервування, з використанням історичного досвіду збитків з коригуванням на прогнозу інформацію та коефіцієнтів сумнівності, що застосовуються до різних «вікових» груп дебіторської заборгованості. Матриця резервування складається шляхом групування за віком (0-30, 31-60 днів тощо) дебіторської заборгованості та застосування коефіцієнтів сумнівності:

Строк прострочення	Не прострочено (0 днів)	Від 1 до 30 днів	Від 31 до 60 днів	Від 61 до 90 днів	Від 91 до 180 днів	Від 181 до 365 днів	Всього
Сума заборгованості на 31.12.							
Коефіцієнт кредитних збитків	0,1%	1%	5%	15%	30%	100%	X
Сума кредитних збитків							

Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджену інформацію, що є доступною без палмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання.

Товариство здійснює оцінку очікуваних кредитних збитків, яка відображає можливість настання кредитних збитків і можливість ненастання кредитних збитків, навіть якщо найімовірнішим результатом є ненастання кредитних збитків. Товариство може зробити припущення про те, що очікуваний кредитний ризик не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

Управлінський персонал щорічно переглядає розміри коефіцієнтів сумнівності на основі професійного судження та фактичних даних про історію погашення дебіторської заборгованості. У випадку прийняття управлінським персоналом рішення про зміну коефіцієнтів сумнівності, таке рішення документується із зазначенням підстав такої зміни.

У випадках наявності у Товариства фінансових інструментів, щодо яких неможливе застосування спрощеного підходу до розрахунку резерву під очікувані кредитні збитки, застосовується модель на основі трьох стадій кредитного ризику із врахуванням професійного судження управлінського персоналу, суть якої полягає в оцінці станом на кожну звітну дату резерву під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює:

- 12-місячним очікуваним кредитним збиткам у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання;
- очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

Будь-яке коригування розміру резерву під очікувані кредитні збитки визнається в прибутку або збитку як прибуток або збиток від зменшення корисності.

Рекласифікація фінансових активів

Фінансові інструменти рекласифікуються у випадку, якщо змінюється бізнес-модель для управління портфелем в цілому. Рекласифікація проводиться перспективно з початку першого звітного періоду після змін бізнес-моделі.

Припинення визнання фінансових активів

Визнання фінансового активу (або, де це можливо - частини фінансового активу або частини групи аналогічних фінансових активів) припиняється, якщо:

Термін дії прав на отримання грошових потоків від активу минув;

Товариство передало свої права на отримання грошових потоків від активу або взяло на себе зобов'язання по виплаті третій стороні одержуваних грошових потоків у повному обсязі і без істотної затримки за «транзитною» угодою; і або (а) Товариство передало практично всі ризики і вигоди від активу, або (б) Товариство не передало, але й не зберігає за собою, практично всі ризики і вигоди від активу, але передало контроль над цим активом;

Товариство передало всі свої права на отримання грошових потоків від активу або уклала транзитну угоду, і при цьому не передала, але й не зберігає за собою, практично всі ризики і вигоди від активу, а також не передала контроль над активом, новий актив визнається в тій ступеня, в якій Товариство продовжує свою участь в переданому активі. В цьому випадку Товариство також визнає відповідне зобов'язання. Переданий актив і відповідне зобов'язання оцінюються на основі, яка відображає права та зобов'язання, що збережені Товариством.

Списання фінансових активів

Фінансові активи списуються повністю або частково, коли Товариство провело всі заходи для отримання договірних грошових потоків та дійшло висновку про необгрунтованість очікування відносно відшкодування таких активів. Списання – це подія припинення визнання фінансового активу. Товариство може частково списати фінансові активи, щодо яких вживаються заходи для отримання договірних грошових потоків як один з методів часткової компенсації втрат за активами які визнані знеціненими та обслуговування яких стає економічно недоцільним. Товариство може повністю списати.

6.6. Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж на три місяці з дати придбання.

Подальша оцінка грошових коштів здійснюється за амортизованою вартістю. До грошових коштів відносяться депозити до запитання і строкові депозити із строками виплат до трьох місяців.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитись в національній валюті та іноземній валюті. Грошові кошти в іноземній валюті обліковуються за перерахунком в гривні за курсом НБУ на дату операції та на дату балансу.

Управлінський персонал оцінює ймовірність повернення депозитів, розміщених в банках, на основі детального аналізу фінансового стану банківських установ на кожну звітну дату. Фактори, що беруться до уваги, включають фінансовий стан банку, рейтинги, встановлені провідними рейтинговими агенціями та історію співробітництва з банком.

6.7. Облікові політики щодо основних засобів

Основні засоби відображаються у фінансовій звітності за первісною вартістю, що включає всі витрати, необхідні для доведення активу до стану, придатного до використання, за вирахуванням накопиченої амортизації і збитків від знецінення.

Капіталізовані витрати включають основні витрати на модернізацію і заміну частин активів, які збільшують термін їх корисної експлуатації або покращують їх здатність генерувати доходи. Витрати на ремонт і обслуговування основних засобів, які не відповідають приведеним вище критеріям капіталізації, відображаються в звіті про сукупний дохід того періоду, в якому вони були понесені.

Сума, що амортизується, – це первісна вартість об'єкту основних засобів або переоцінена вартість, за вирахуванням його ліквідаційної вартості. Ліквідаційна вартість активу – це передбачувана сума, яку підприємство отримало б на даний момент від реалізації об'єкту основних засобів після вирахування очікуваних витрат на вибуття, якби даний актив вже досяг того віку і стану, в якому, імовірно, він знаходиться в кінці свого терміну корисного використання. Амортизація основних засобів призначена для списання суми, що амортизується, впродовж терміну корисного використання активу і розраховується з використанням прямолінійного методу.

Амортизація основних засобів нараховується прямолінійним методом із застосуванням строків, установлених для кожного об'єкта основних засобів, зокрема:

Група 3: Будинки – 20 років; споруди – 15 років; передавальні пристрої – 10 років

Група 4 (машини та обладнання): комп'ютерне обладнання, блоки безперебійного живлення, телефони тощо – 3 роки;

Група 5: транспортні засоби – 5 років;

Група 6: інструменти та прилади, інвентар, меблі – 4 роки.

Група 9: інші основні засоби (офісне обладнання) – 4 роки.

Нарахування амортизації основних засобів припиняється на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу (або включають до ліквідаційної групи, яку класифікують як утримувану для продажу), або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Товариство оцінює основні засоби після їх визнання за моделлю собівартості, яка передбачає відображення основного засобу у фінансовій звітності за його собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення корисності. Основні засоби оцінюються на предмет знецінення як мінімум щорік.

6.8. Облікові політики щодо нематеріальних активів

Нематеріальний актив є немонетарний актив, який не має фізичної субстанції та може бути ідентифікований.

Первісною оцінкою нематеріального активу є його собівартість. Собівартість нематеріального активу - це сума сплачених коштів або їх еквівалентів, або справедлива вартість іншої форми компенсації, наданої для отримання активу на момент його придбання або створення, або, якщо доречно, сума, віднесена до активу, первісно визнаного згідно з вимогами інших стандартів. Собівартість нематеріального активу, окремо придбаного підприємством в обмін на платежі або зобов'язання сплатити грошові кошти, включає ціну придбання (в тому числі ввізне мито та безповоротні податки) після вирахування торговельних знижок та всі витрати, прямо пов'язані з приведенням активу в стан використання за призначенням (гонорари за юридичні послуги, плату за реєстрацію, прямі витрати та виплати працівникам, перевірку щодо функціональної придатності активу тощо).

Нематеріальні активи відображаються за такими групами:

група 1 – права користування природними ресурсами;

група 2 – права користування майном;

група 3 – права на комерційні позначення;

група 4 – права на об'єкти промислової власності;

група 5 – авторське право та суміжні з ним права;

група 6 – інші нематеріальні активи, які включають у себе комп'ютерне програмне забезпечення та право на здійснення діяльності.

Патенти і ліцензії, придбані на строк більше одного року, визнаються у фінансовій звітності нематеріальними активами. Витрати підприємства, пов'язані з науково-технічним забезпеченням господарської діяльності, списуються на витрати поточного періоду по мірі їх виконання. Інвентаризаційна комісія підприємства щорічно перевіряє об'єкти нематеріальних активів на предмет їх знецінення за групами. Нарахування амортизації нематеріальних активів Товариство здійснює із застосуванням прямолінійного методу протягом строку їх корисного використання.

Середні строки амортизації нематеріальних активів, які представляють собою оціночні терміни корисного використання активів, представлені нижче:

-Програмне забезпечення: 1-10 років;

-Інші нематеріальні активи: 1-5 років

- Комп'ютерне програмне забезпечення – 5 років.

Нематеріальні активи у вигляді права на здійснення діяльності, а саме ліцензії мають невизначений строк користування, тому не підлягають амортизації.

Термін корисного використання нематеріальних активів встановлюється наказом по Товариству, за результатами місяця в якому такий нематеріальний актив введений в експлуатацію.

Товариство оцінює нематеріальні активи після їх визнання за моделлю собівартості, яка передбачає відображення нематеріального активу у фінансовій звітності за його собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення корисності. Нематеріальні активи з невизначеним терміном корисного використання і нематеріальні активи, не готові до використання, оцінюються на предмет знецінення як мінімум щорік.

6.9. Зменшення корисності активів

Товариство проводить перевірку наявності індикаторів знецінення балансової вартості матеріальних і нематеріальних активів на кожну звітну дату. В разі виявлення будь-яких таких індикаторів розраховується відшкодована вартість відповідного активу для визначення розміру збитку від знецінення (якщо такий є). Якщо неможливо оцінити відшкодовану вартість окремого активу, Товариство оцінює відшкодовану вартість генеруючої одиниці, до якої відноситься такий актив.

6.10. Оренда

Орендар повинен визначити чи є договір договором оренди або чи містить договір оренду. Договір є орендою, чи містить оренду, якщо договір передає право контролювати користування ідентифікованим активом протягом певного періоду часу в обмін на компенсацію, при цьому важливі три ключові моменти:

- 1) орендований об'єкт має бути ідентифікованим активом;
- 2) в орендаря має бути право контролювати використання об'єкта протягом усього строку оренди;
- 3) об'єкт орендується за компенсацію.

В той же час орендар може застосувати спрощення практичного характеру і не керуватися МСФЗ 16 (тобто не визнавати в себе на балансі актив у формі права користування) щодо:

- 1) короткострокової оренди (оренда строком 12 місяців або менше) незалежно від вартості орендованого об'єкта.
- 2) оренди, за якою базовий актив (актив, який є об'єктом оренди) є малоцінним. Орендар оцінює вартість орендованого активу на підставі вартості активу, коли він є новим, незалежно від віку орендованого активу.

Якщо Товариство користується спрощеннями практичного характеру, то тоді об'єкт у формі права користування не визнається на балансі, а орендні платежі обліковуються як витрати періоду. Якщо орендар здає актив у суборенду, то оренда не відповідає критеріям оренди малоцінного активу.

На дату початку оренди орендар повинен визнати зобов'язання щодо орендних платежів (зобов'язання з оренди), а також актив, який представляє право користування базовим активом протягом терміну оренди (актив у формі права користування). Орендар визнає витрати на відсотки за зобов'язанням по оренді окремо від витрат по амортизації активу в формі права користування. Орендар проводить переоцінку зобов'язання з оренди при настанні певної події (наприклад, зміні термінів оренди, зміні майбутніх орендних платежів в результаті зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення таких платежів). У більшості випадків орендар враховує суми переоцінки зобов'язання з оренди в якості коригування активу в формі права користування.

6.11. Капітал

Власний капітал є частиною в активах Товариства, яка залишається після вирахування його зобов'язань.

Товариство групує статті власного капіталу:

- статутний капітал;
- додатковий капітал;
- резервний капітал;
- нерозподілений прибуток (непокритий збиток).

Прибуток Товариства утворюється з надходжень від господарської діяльності після покриття матеріальних та прирівняних до них витрат і витрат на оплату праці. З балансового

прибутку Товариства сплачуються відсотки по кредитах банків та по облігаціях, а також вносяться передбачені діючим законодавством податки та інші платежі.

Загальний порядок розподілу чистого прибутку (доходу) та покриття збитків затверджується Загальними зборами Товариства відповідно до статуту та чинного законодавства України.

6.12. Облікові політики щодо податку на прибуток. Оподаткування

Витрати з податку на прибуток визначаються і відображаються у фінансовій звітності Товариства відповідно до МСБО 12 «Податки на прибуток». Витрати з податку на прибуток, що відображаються у звіті про фінансові результати, складаються із сум поточного податку на прибуток. Поточний податок на прибуток визначається виходячи з оподатковуваного прибутку за рік, розрахованої за правилами бухгалтерського обліку.

Товариство не є платником податку на додану вартість.

6.13. Зобов'язання

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із вищенаведених ознак:

- Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом 12 місяців після звітного періоду;
- Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше 12 місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання Товариства визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотки Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Фінансові зобов'язання

Первісне визнання і оцінка

Відповідно до положень МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти», фінансові зобов'язання класифікуються як такі що у подальшому оцінюються за амортизованою вартістю, крім: (i) фінансових зобов'язань, які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток чи збиток: ця класифікація застосовується до похідних фінансових інструментів, фінансових зобов'язань, утримуваних для торгівлі, умовної винагороди, визнаної покупцем при об'єднанні бізнесу та інших фінансових зобов'язань, визначених як такі при первісному визнанні; та (ii) договорів фінансової гарантії та зобов'язань з надання кредитів. Фінансові зобов'язання Товариства включають отримані кредити від небанківських фінансових установ та інші зобов'язання.

Подальша оцінка

Подальша оцінка фінансових зобов'язань залежить від їх класифікації, як зазначено нижче:

Кредити та позики

Усі фінансові зобов'язання, крім тих, що були визначені як фінансові зобов'язання за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки як прибутку або збитку, та крім фінансових зобов'язань, що вишикають у випадку, коли передача фінансового активу, відображеного в обліку за справедливою вартістю, не відповідає критеріям припинення визнання, оцінюються за амортизованою вартістю.

Амортизована вартість розраховується з урахуванням дисконтів або премій при придбанні, а також комісійних або витрат, які є невід'ємною частиною ефективної процентної ставки. Амортизація ефективної процентної ставки включається до складу фінансових витрат звіту про сукупний дохід.

Припинення визнання

Визнання фінансового зобов'язання припиняється, якщо зобов'язання погашено, анульовано, або термін його дії закінчився. Якщо наявне фінансове зобов'язання замінюється іншим зобов'язанням перед тим самим кредитором на суттєво відмінних умовах, або якщо умови

наявного зобов'язання значно змінені, така заміна або зміна враховуються як припинення визнання первісного зобов'язання та початок визнання нового зобов'язання, а різниця в їх балансовій вартості визнається в звіті про сукупний дохід.

6.14. Забезпечення

Резерви визнаються, коли у Товариства є поточне зобов'язання (юридична або конструктивне), що виникло в результаті минулих подій, для погашення якого, ймовірно, потрібне вибуття ресурсів, що втілюють економічні вигоди, і при цьому можна здійснити достовірну оцінку даного зобов'язання. Сума, визнана в якості резерву, є найкращою оцінкою витрат, необхідних для врегулювання поточного зобов'язання на звітну дату, беручи до уваги всі ризики і невизначеності, супутні даним зобов'язанням. У тих випадках, коли резерв оцінюється з використанням потоків грошових коштів, за допомогою яких передбачається погасити поточне зобов'язання, його балансова вартість є теперішньою вартістю даних грошових потоків.

Забезпечення на оплату майбутніх відпусток працівникам Товариство створює забезпечення виплат персоналу для майбутніх щорічних відпусток. Виплати співробітникам за щорічною відпусткою відображаються, коли співробітник набуває право на таку відпустку. Щомісячно розрахунок відрахувань до резерву на виплату відпусток визначається за формулою: Резерв = (ФОП за місяць \times коефіцієнт резервування \times 1,22). Резерв коригується на дату балансу на основі розрахунку зобов'язання за щорічною відпусткою, виходячи з кількості днів невикористаної відпустки за період до дати складання річного Балансу (Звіту про фінансовий стан) і середньої заробітної плати співробітника за останні 12 місяців.

Забезпечення витрат на податкові ризики. Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що складалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи піддають сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці управлінського персоналу економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін та угоди. У випадку настання подій, що можуть привести в майбутньому до ризиків сплати значних сум податкових штрафів або додаткових податків, Товариство створює забезпечення витрат на податкові ризики у розмірі можливих витрат, які, на думку управлінського персоналу, будуть понесені у зв'язку з такими подіями.

Забезпечення на судові розгляди. Якщо Товариство має наявні потенційні судові справи або претензії, які можуть призвести до фінансових наслідків, і які в майбутньому вимагатимуть витрат грошових коштів, то управлінський персонал розглядає доцільність створення забезпечення на судові розгляди. Управлінський персонал на підставі відомих деталей та обставин судових справ визначає оцінку ймовірності несприятливого результату, сум або порядку потенційних збитків для Товариства станом на дату балансу. Розмір необхідного для нарахування забезпечення визначається у сумі ймовірних у майбутньому можливих витрат внаслідок несприятливого вирішення судових справ. Якщо не плануються дії до оскарження судових рішень або претензій, підстави для формування забезпечення на судові розгляди будуть відсутніми.

Інші резерви та забезпечення. Товариство повинне створювати інші резерви та забезпечення для відшкодування будь-яких майбутніх витрат за умови дотримання критеріїв їх визнання.

6.15. Виплати працівникам

Виплати працівникам – це всі форми компенсації, які працедавець надає працівникам в обмін на їхні послуги Товариству. При цьому працівник може надавати послуги Товариству на основі повного або неповного робочого дня, постійної або періодичної зайнятості та на тимчасовій основі.

Всі винагороди працівникам підприємства враховуються як поточні, відповідно до МСБО 19 «Виплати працівникам». Виплати працівникам включають:

а) короткострокові виплати працівникам, такі як заробітна плата, оплачені щорічні відпустки та тимчасова непрацездатність, участь у прибутку та премії (якщо вони підлягають сплаті протягом дванадцяти місяців після закінчення періоду);

б) інші довгострокові виплати працівникам, включаючи додаткову відпустку за навчання, виплати з нагоди ювілеїв чи інші виплати за вислугу років, виплати за тривалою непрацездатністю, премії та відстрочену компенсацію, якщо вони підлягають сплаті після завершення дванадцяти місяців після закінчення періоду або пізніше;

в) виплати при звільненні.

У процесі господарської діяльності підприємство сплачує обов'язкові внески за своїх працівників, в розмірі передбаченому Законодавством України.

Оплата праці працівників підприємства здійснюється згідно із затвердженим штатним розписом підприємства, із використанням даних табельного обліку робочого часу. Виплати працівникам допомоги з тимчасової непрацездатності за рахунок підприємства відносяться до інших витрат операційної діяльності.

Для оцінки короткострокових зобов'язань Товариство не застосовує актуарних припущень та дисконтування.

6.16. Пов'язані сторони

Зв'язаною стороною по відношенню до Товариства є сторона, яка:

прямо чи непрямо контролює, спільно контролює або суттєво впливає на Товариство, знаходиться під спільним контролем разом з Товариством;

- є асоційованим підприємством;

- є спільним підприємством, в якому Товариство, є контролюючим учасником;

- є членом ключового управлінського персоналу Товариства або його материнської компанії;

- є близьким членом родини фізичних осіб, які контролюють або суттєво впливають на Товариство, або відносяться до його ключового управлінського персоналу;

- є стороною, яку контролюють, або на яку суттєво впливають особи, що проживають з членами родини фізичних осіб, вказаних вище;

- є програмою виплат по закінченні трудової діяльності працівникам Товариства, або іншого підприємства, яке є його зв'язаною стороною.

Контроль – повноваження керувати фінансовою та операційною політикою Товариства для досягнення вигід від його діяльності.

Суттєвий вплив – повноваження брати участь у прийнятті рішень щодо фінансової та операційної політики Товариства, але не контроль за цією політикою. Це досягається через частку володіння, статут або угоду.

Провідний управлінський персонал – особи, які (прямо або непрямо) мають повноваження та несуть відповідальність за планування, керівництво та контроль діяльності Товариства.

Ближкими членами родини фізичної особи є ті члени родини, які можуть, як очікується, мати вплив на цю особу або бути під впливом, коли це стосується їхніх справ з Товариством.

Правила взаємин із учасниками групи та особливості формування вартості послуг з адміністрування встановлюються договором.

6.17. Доходи та витрати

Доходи — це збільшення економічних вигід протягом звітного періоду у вигляді надходження чи збільшення активів або зменшення зобов'язань, що призводить до зростання власного капіталу, за винятком внесків власників капіталу.

Товариство класифікує наступні групи видів доходів: чистий дохід від реалізації продукції, товарів, послуг; інші доходи; інші фінансові доходи.

Доходи відображаються відповідно до принципів визнання доходів, що спрямовані на відображення економічної сутності угоди, а не лише її юридичної форми.

Доходи від реалізації визнаються в розмірі справедливої вартості винагороди, отриманої або яка підлягає отриманню, і є сумами до отримання за продукцію, товари та послуги, надані в ході звичайної господарської діяльності, за вирахуванням повернень продукції (товарів) покупцями, знижок та за вирахуванням податку на додану вартість.

Товариство застосовує МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами» тільки якщо контрагентом за цим договором є клієнт. *Клієнт* - це сторона, яка уклала з Товариством договір

про отримання товарів чи послуг, які є результатом звичайної діяльності Товариства в обмін на компенсацію.

Товариство обліковує договір з клієнтом тільки тоді, коли виконуються всі перелічені далі критерії:

а) сторони договору схвалили договір (письмово, усно чи у відповідності з іншою звичною практикою ведення бізнесу) і готові виконувати свої зобов'язання;

б) Товариство може визначити права кожної сторони відносно товарів або послуг, які будуть передаватися;

в) Товариство може визначити умови оплати за товари або послуги, які будуть передаватися;

г) договір має комерційну сутність (тобто очікується, що ризик, час або величина майбутніх грошових потоків Товариства зміняться внаслідок договору); та

г) цілком імовірно, що Товариство отримає компенсацію, на яку воно матиме право в обмін на товари або послуги, які будуть передані клієнту. Оцінюючи, чи достатньо високою є ймовірність отримання суми компенсації, Товариство розглядає лише здатність клієнта та його намір виплатити таку суму компенсації, коли настане час її сплати.

Товариство визнає дохід унаслідок передачі обіцяних товарів або послуг клієнтам у сумі, що відображає компенсацію, на яку Товариство очікує мати право в обмін на ці товари або послуги у відповідності до МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

Виручка від передавання передбачених контрактом товарів або послуг клієнтам визнається у сумі, яка відображає очікувану в обмін на такі товари чи послуги винагороду. Тобто, визнання виручки відображає передачу товарів і послуг. Застосування такого принципу залежатиме від фактів та обставин, передбачених контрактом із клієнтом. Цей принцип реалізується через п'ятирівневу модель, яка застосовуватиметься до всіх контрактів із клієнтами, і включає такі етапи:

1. Ідентифікація договору з клієнтом: визначення договору, який відповідає встановленим критеріям (має комерційне значення, затверджена сторонами та існує висока ймовірність отримання оплати).

2. Визначення зобов'язань за договором: виокремлення в договорі всіх обіцянок передати товари або послуги як окремих (відокремлених) зобов'язань.

3. Визначення ціни договору: розрахунок суми компенсації, на яку Товариство очікує отримати право в обмін на передачу товарів або послуг клієнту.

4. Розподіл ціни угоди на зобов'язання до виконання: розподіл загальної суми контракту на кожне окреме зобов'язання пропорційно до їхньої ціни окремого продажу.

5. Визнання доходу: відображення доходу в обліку тоді (або в міру того), коли Товариство виконує своє зобов'язання шляхом передачі контролю над товаром чи послугою клієнту.

Якщо витрати, понесені при виконанні договору з клієнтом, не належать до сфери дії іншого Стандарту (наприклад, МСБО 2 "Запаси", МСБО 16 "Основні засоби" або МСБО 38 "Нематеріальні активи"), Товариство визнає актив внаслідок витрат, понесених з метою виконання договору з клієнтом, тільки якщо ці витрати відповідають усім таким критеріям:

а) витрати відносяться безпосередньо до договору або очікуваного договору, який Товариство може чітко окреслити (наприклад, витрати, пов'язані з послугами, що надаватимуться в рамках оновлення існуючого договору, або витрати на розробку активу, який буде переданий за конкретним договором, який наразі ще не затверджений);

б) витрати генерують або покращують ресурси Товариства, які будуть використовуватися при задоволенні (або у процесі задоволення) зобов'язань щодо виконання у майбутньому;

в) очікується, що витрати будуть відшкодовані.

Коли якась частина договору виконана, Товариство відображає договір у звіті про фінансовий стан як контрактний актив або контрактне зобов'язання, залежно від співвідношення між виконанням Товариством свого зобов'язання за договором та оплатою, здійсненою клієнтом. *Товариство відображає будь-які безумовні права на компенсацію окремо як дебіторську заборгованість.*

Інші фінансові доходи визнаються, коли вони зароблені, а не тільки коли отримані гроші. До інших фінансових доходів відносяться відсотки від розміщення грошових коштів на депозитних рахунках в банках, дивіденди, отримані від володіння акціями інших компаній, відсотки отримані

від облігацій інших компаній, позик, надходження від фінансових інвестицій, які обліковуються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, або класифікуються як доступні для продажу, та які не обліковуються за методом участі в капіталі.

Витрати — це зменшення економічних вигід протягом звітного періоду у формі відтоку чи зменшення активів або збільшення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу (якщо це не пов'язано з виплатою дивідендів власникам). Витрати визнаються за методом нарахування, тобто тоді, коли відбувається операція, а не в момент фактичної оплати грошима.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

Витрати визнаються у звіті про фінансові результати (звіт про сукупний дохід) за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів. Витрати негайно визнаються у звіті про фінансові результати, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у балансі (звіті про фінансовий стан). Витрати визнаються у звіті про фінансові результати також у випадку, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати класифікуються за функцією витрат: собівартість, адміністративні витрати, витрати на збут, інші витрати, фінансові витрати; за характером витрат – амортизація, матеріальні витрати, виплати працівникам, внески на соціальне страхування, інші витрати.

6.18. Запаси

До складу запасів включаються інші матеріали. Собівартість придбаних запасів включає всі витрати на придбання, витрати на переробку і інші витрати, понесені при доставці запасів до їх теперішнього місця розташування і приведення їх в існуючий стан. Оцінка запасів при відпуску їх продажу чи іншому вибутті здійснюється за методом ФІФО.

Запаси у фінансовій звітності відображаються за найменшою з двох величин: собівартістю або чистою вартістю реалізації. Чиста вартість реалізації визначається як передбачувана ціна продажу в ході звичайної діяльності, за вирахуванням очікуваних витрат на його доведення до готовності та реалізацію.

Товариство періодично щозвітно оцінює запаси на предмет фізичного або морального застаріння, пошкодження, втрати ними початкових комерційних якостей, загальне падіння ринкових цін на певні товарно-матеріальні цінності, збільшення витрат, необхідних для доробки чи продажу запасів. У разі якщо такі події мають місце, формується резерв під знецінення запасів у сумі, на яку на думку управлінського персоналу, зменшується їх вартість. Нарухування резерву під знецінення запасів відображається у звіті про фінансові результати (звіт про сукупний дохід) у складі інших витрат.

6.19. Облікові політики щодо фінансових інвестицій

Фінансові інвестиції в інструменти капіталу, що не є інвестиціями в дочірні, асоційовані або спільні підприємства, при первісному визнанні оцінюються за справедливою вартістю.

Після первісного визнання такі фінансові інвестиції оцінюються за справедливою вартістю. Зміни справедливої вартості визнаються у складі прибутку або збитку, крім випадків, коли при первісному визнанні Товариство здійснює безвідкличний вибір щодо відображення подальших змін справедливої вартості інструменту капіталу у складі іншого сукупного доходу відповідно до вимог МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

У виняткових випадках собівартість може використовуватися як найбільш прийнятна оцінка справедливої вартості, якщо відсутня достатня інформація для її достовірного визначення.

Станом на звітну дату Товариство не має інвестицій у дочірні, асоційовані або спільні підприємства.

Облік інвестицій в асоційовані та спільні підприємства

Інвестиції в асоційовані підприємства та спільні підприємства обліковуються фінансовій звітності із застосуванням методу участі в капіталі відповідно до стандартів МСФЗ.

Первісне визнання: